

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

י"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 313 | י' בניסן התשפ"ג

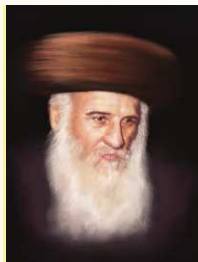
פרשת צו שבת הגדול

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
20:15	19:37	18:29	תל אביב
20:13	19:37	18:37	ירושלים
20:16	19:35	18:22	באר שבע
20:15	19:37	18:39	

העלון מוקדש
לחזרה בתשובה
לנריה בן רבקה
ולפואת נדב יוסף
בן פיבי

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

לחם האמונה

"את חג המצות תשמר" -

ישנה מצווה לאכול מצה בהסבה. אך צריך לזכור שזו לא רק אכילה, אלא תלוי מהי המחשבה העוברת באותה שעה בראשך... הזוהר הקדוש אומר שמצה נקראת: **נהמא דנהמנותא - לחם האמונה**. זאת אומרת, בזמן שאתה אוכל מצה, באותו רגע אתה יכול לזכות להכניס לתוכך אמונה - נהמא דנהמנותא. זה לא פשוט! נכון שקיימת מצווה, אך יש גם את האור הפנימי.

על מנת לזכות באמונה, אומר ר' אשר, חייבים לעבור דרך "הכרת השפלות". רק אדם המכיר את שפלותו, את אפסיותו וחוסר האונים שלו בלי השם יכול לזכות באמונה.

"ומבשרי אֶחָזָה אֶלֹקִים" (איוב יט כו) - חייב להיות מבשרי, כשהכוונה היא הכרת השפלות שלי. לכן המצה נקראת גם **לחם עוני**, היא דקה מן הדקה ומסמלת את **הענווה**, בשונה מן החמץ המסמל את הגאווה שלנו כי הוא תופח. אדם הרוצה לזכות באכילת המצה שעניינה, אומר ה"זוהר הקדוש", אמונה, צריך לזכור: יש כאן משהו שקודם לאמונה, ומהו? ה"שפלות" - כפי שהמצה דקה ושפלה ואין לה טעם וריח.

כשאנו אוכלים את המצה יש לנו כאן אפשרות להחדיר לתוך הפנימיות שלנו ענווה. הלב שלנו צריך להיות באותה שעה בתפילה: "אבא, בזכות אכילת המצה תזכני בנקודת שפלות, בנקודת ענווה, להכיר את האמת שלי, את אפסיותי וחוסר האונים שלי בלעדך ומתוך כך אזכה להגיע אל נהמא דמהמנותא - לחם האמונה.

להאמין בך ולהכיר בך שהכל זה אתה. שכל ההצלחות שלי, כל הפעולות שלי, כל ההישגים הם רק אתה, אבא!".

בה בעת אכילת המצה אנו עושים עבודה של אמונה. אמונה פירושה הכרת שפלות - לחם עוני "אבא, זכה אותי דרך המצה, מכח המצה ומהאור הפנימי הנמצא בה להפנים את שפלותי ואפסיותי ומשם אזכה להגיע אל האמונה בך".

מובא במדרש, (מסכת פסחים, קט א) "חוטפים מצות בלילי פסחים בשביל תינוקות שלא ישנו".

אכילת המצה צריכה להיות בבחינת "חוטפים מצות", לא לאכול את המצה בלי חשק, אלא מלמדת אותנו הברייתא בשביל תינוקות שלא ישנו. בפשטות, הכוונה היא כדי שתינוקות ישאלו שאלות ויראו את השינוי, אולם חוטפים מצות כדי שדרך התינוקות תגלה את שפלותך, כדי שתגלה שאתה מציאות של תינוק. הנקודה הראשונה, הבסיסית והיסודית שהמצה מלמדת אותי היא להכיר שאני תינוק בן שנה, קטן וחסר אונים בלי אבא.

למצה יש את הכוח, את האור הפנימי לפקוח לי את העיניים ולראות את התינוקות שלי כדי שמכוח הכרת השפלות אגיע לאמונה ולהתחברות לבורא עולם.

שבת שלום וחג שמח

צידה לדרך

מהי המשמעות של חברות אמיתית?

אם בעל בא הביתה ומספר לאשתו "את יודעת, היום גילית כמה אני כעסן, כל כך התעצבנתי שהיה בא לי לצעוק..." בדרך כלל האישה עונה לבעלה "קח כדור הרגעה".

היום, נישואים זו הצגה. "מה נשמע? איך היה היום?"

"מדהים, איך אצלך?"

"מושלים".

"יופי, מה אתה אוכל הערב?"

"מה שיש מקובל עליי".

כל אחד שחנק בהצגה, הם לא מספרים אחד לשני את האמת כי אם אספר את האמת - היא תזלזל בי אז עדיף לשתוק.

"דרך הבעש"ט" מלמדת אותנו שברגע שאתה יכול לשתף את אשתך במצבים החלשים שלך - סימן שאתה בקשר טוב עמה.

או לחלופין, כשהאישה משתפת את בעלה על הלחץ הגדול בהכנות לפסח: "בעלי, אני ממש

חברות אמיתית

לחוצה, אין לך מושג עוד כמה מוטל עלי לעשות...קשה לי". ובעלה מזדהה איתה: "אני כל כך מבין אותך, גם אני לחוץ בדיוק כמוך, בואי נערוך רשימת מטלות ונראה כיצד אנחנו מתקתקים הכל יחד". התקשורת היא נדבך מאד חשוב בקשר - כשהאישה יכולה לספר לך על חסרונותיה ואתה לא מזלזל בה כי אתה בדיוק כמוה וכן להיפך.

הבעל משתף את אשתו: "את יודעת, היום הרגשתי קנאה. בחור מהעבודה סיפר לי שבתו התארסה והזוג קיבל דירה ורכב. הבחורצ'יק בן עשרים ואחת והיא בת תשע עשרה. איך לא אקנא כשבתנו כבר בת עשרים וחמש ועוד בבית?"

אתה מסוגל לספר כאלו סיפורים לאשתך? אתה מסוגל לשתף ברגשותיך? על הגאווה שלך או הלחץ והדאגות שיש לך? זו נקראת חברות אמיתית. זה נקרא קשר אמיתי.

כשאנשים אמרו לר' אשר: "הרב, אני כעסן, אני אדם עצבני", ר' אשר אמר להם: "גם אני כזה". הם התפלאו "מה גם הרב כזה?" והוא השיב להם "כן, גם לי יש עצבים, גם לי יש כעסים, גם לי יש לחץ". "אז הרב בעצם אומר שגם אני יכול להיות ר' אשר?" הם תמחו. "כן, תעבוד עם עצמך וגם אתה תזכה". שבת שלום וחג שמח.

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות, כוונות, מציאות, סמליות

ליל הסדר עם דרך הבעש"ט

בכלל... "ומה עושים עכשיו? כרפס, יחץ, מגיד רחצה..."

מגיד

כשאתה מבין שאתה חצוי – אתה מגיע לשלב המגיד, להגיד תפילות ותחנונים לפני ה': "ריבוננו של עולם, תרחם עלי, אני לא יכול בלעדך", ומה קורה כתוצאה מהמגיד?

רחצה

בהתחלה, השלבים הינם קדש ורחץ, כלומר כשאתה מתחיל לעבוד עם עצמך ואתה חושב שאתה יכול לרחוץ את עצמך, אך ככל שהינך נכנס יותר לעומק העבודה אתה תראה שהעבודה לא פשוטה כלל ואתה לא מסוגל להתמודד עמה. אם כן, מה עושים? מגיד רחצה – באמצעות התפילות ה' רוחץ אותך, אתה מתחיל להבין שרק ה' הוא הרוחץ אותך.

מוציא מצה

להלן שתי דוגמאות לליל הסדר: בדוגמה הראשונה, הבעל מגיע הביתה לאחר התפילה, פותח את הדלת ואומר "חג שמח". הוא רואה את אשתו יושבת על הספה וקוראת תהלים. הילדים, שישבו סביב לשולחן, נעמדים ומשיבים לאביהם: "חג שמח, אבא יקר שלנו". האב ניגש לשולחן, מוהלים לו את הקידוש והוא מתחיל את הקידוש של ליל הסדר. כולם במקומות והכל מסודר. הוא קורא "הבדילנו מכל עם... ארץ חמדה הנחיל אותנו..." והאישה מתחילה לבכות, הילדים מתרגשים והאווירה מחשמלת. מסיימים את הקידוש וכל הילדים, כאיש אחד בלב אחד, אומרים את ההגדה וכך ליל הסדר עובר בצורה יפהפייה, דממה אלחוטית, פשוט תענוג.

בדוגמה השנייה, ליל הסדר הוא קצת שונה. הבעל מגיע הביתה אחרי בית הכנסת, פותח את הדלת ו... אין אף אחד. הוא נכנס מטבח ורואה את אשתו שוטפת את החסה. הוא שואל אותה: "למה עכשיו? אני כבר שבועיים אומר לך לשתוף את החסה, עכשיו את נזכרת? איפה הילדים?" והיא עונה לו: "לא יודעת, הם ירדו למטה, תחפש אותם". האב הלך לחפש את ילדיו, אך אינו מוצא אותם. בינתיים, הוא שומע את שירת "מה נשתנה" ו"עבדים היינו" מהבתים ונצבט לו הלב. בסוף הוא מוצא את ילדיו בגינה לאחר שעה שהוא מסתובב ברחובות במקום לשיר ולקדש. הוא נכנס הביתה, לא אומר שום מילה, מושיב את הילדים סביב השולחן כשהם כבר מזייעים ועייפים מרוב משחקים. הוא מקדש על היין ובקושי המילים יוצאות לו מהפה בשל עוגמת הנפש שהייתה לו, אך הוא נלחם עם עצמו לא להעיר לאשתו ולא לילדיו. הוא קרא את ההגדה לבד מבלי שהילדים יעזרו לו. בקיצור, מסכן. הוא כל כך רצה להתפרץ על כולם, אולם הוא שתק עד תום ליל הסדר.

כעת נשאל קושייה: מבין שתי הדוגמאות הנ"ל איזה ליל הסדר היה ברמה גבוהה יותר לדעתכם? כולנו ציפיה שיהיה לנו ליל סדר כמו בדוגמה הראשונה, אבל כשיש לך ליל סדר כזה על מה בדיקת הקבל שכר? הכל תקתק כמו שעון.

אתם יודעים מהו ליל סדר אמיתי? אומר המגיד מקוונני' זיע"א שמצה היא מלשון מצה ומריבה, "וינצו אנשים במחנה" - שני אנשים נצים, כלומר רבים. לכן "מוציא מצה", פתאום בליל הסדר יהיה איזשהו רגע שבו תצטרך לעשות 'מצה ומריבה' עם עצמך. אם מזוג

קוראים יקרים, ליל הסדר הינו לילה כה מיוחד, כמה כדאי ורצוי להתכונן אליו כראוי. מהי ההכנה? הרי היא לפניכם.

קדש

קדש מלמדנו שבליל הסדר יורדת קדושה ענקית לעולם. שאל אותי יהודי יקר: "הרב, מה מרגישים כשירדת קדושה? האם כשירדת קדושה אני מרגיש פתאום רטט בגוף?" עניתי לו: "אם אתה פלאפון אז אתה תרגיש רטט בגוף". הקדושה היא לא רטט ולא חלחלה. **כיצד תדע מתי יורדת עליך הקדושה? כשמתגלה לך הפגם שלך!** כשאתה נזכר בנקודה שלילית בעצמך או שכאתה מזהה בתוך ליל הסדר נקודה שלילית – סימן שכרע יורדת עליך קדושה. למשל, בזמן קריאת ההגדה עוברת לך מחשבה "מעניין מה הטעם של החרוסת...", או שפתאום אתה מתעצבן שהושיבו את גיסך במקום הרבה יותר טוב משלך ומתגלה לך נקודה של כעס ועצבים. גם כשיהודי מתפלל תפילת העמידה ופתאום הוא נזכר שהוא דיבר לא יפה לאישתו – התגלתה לו נקודת פגם, חיסרון.

כשמדליקים אור בחדר - אפשר לראות את הלכלוך ובחושך לא רואים כלום, הכל תקין. איך אדם יכול לדעת שהדליק את האור? בזכות האור רואים את הלכלוך על הרצפה, ואילו כשחשוך לא רואים כלום.

אם אדם אומר שהיה ליל הסדר מושלם סימן שהוא ישב בחושך. אך אם בליל הסדר התגלתה לו נקודה של עצבים או שהוא נזכר בנקודה שלילית בעצמו - סימן שהקדושה פעלה בו.

דרך אגב, גם כשמציאים בציון של צדיק, איך תדע שהצדיק מתחיל להתפלל עליך? כשבזמן שאתה שווה שם או אחי שהשית שם מתחילות להתעורר כל נקודות שליליות – הווה אומר שנכנסת לטיפולו של הצדיק.

רוחץ

ברגע שזכית לגלות נקודה של פגם עכשיו הזמן **לרחוץ את הפגם**, כלומר לעבוד עם עצמך וזו עבודת שטח. אתה יודע איך רוחצים את הפגם? על-ידי הכרפס.

כרפס

ראשי תיבות: כלל ראשון פה סגור. הכרפס מלמדך שאם אתה רוצה לעבוד על הפגם – דבר ראשון תן נקודת איפוק: פה סגור. אם בבית אף אחד לא עוזר לך בהכנות לפסח וכל העבודה נופלת עליך ובא לך להרים איזו שאגה - אז כלל ראשון פה סגור. או כשמישהו אמר לך איזושהי מילה מעצבת ואתה רוצה לענות לו - כלל ראשון פה סגור. אותו הדבר באכילה, כשאתה מתאוה לאכול מאכל כלשהו - תן נקודה של איפוק אל מול התאוה.

יחץ

יחץ בהיפוך אותיות הוא **חצי**. ככל שהאדם עובד עם עצמו ונכנס יותר לעבודת ה', הוא מגלה שהוא רק חצי, הוא קולט יותר ויותר כמה הוא רחוק משלמות, כפי שנהגו בעבר לשתות תה, בהכנת התה תמצית העלים יורדת לתחתית ושותים רק את הנחל שנשאר למעלה, ומה קורה כשאתה מערבב את התה עם כפית? כל העלים שבתחתית צפים. כשאתה מתחיל לעבוד עם עצמך, אתה תגלה את היחץ: "אני חצוי ולא שלם

לך כוס שניה ומזרם היין הכוס נופלת לכיוונך, ואתה זוכה למקלחת של "יין ישמח לבב אנוש", מה תעשה עכשיו? הנה הגיע הרגע של 'מוציא מצה'... עכשיו כעית לך מצה ומריבה עם עצמך התחיל הלילה עבודך, כעת מתחילים לעבוד איתך, כל עוד והכל תקין בליל הסדר - סימן שלא זכית.

למחרת ליל הסדר מיועדנו פוגש את חברו בבית הכנסת ומתעניין: "איך היה אצלכם ליל הסדר?"

"היה מדהים, שכרנו אולם גדול".

"אתה רציני?"

"בוודאי, הבית היה קטן מלהכיל את כל הילדים והנכדים. היית צריך לראות איזו משמעת וסדר היה לנו. שכרנו ארבעה מלצרים וישבנו כמו מלכים ורק מגוישים לנו הלחך וחזור. אנחנו יושבים ומביאים לנו קערה ונטלה לנטילת ידיים ואף אחד לא קם, וכל אבא אחראי על ילדיו וכך היה שקט מופתי. פשוט רווייתי נחת. איך היה אצלך?"

"איך היה?! השם ירחם, התחלנו את ליל הסדר שעתיים אחרי כולם כי לא מצאתי את הילדים, גם את האישה בקושי מצאנו ואמרת את כל ההגדה לבד".

"אוי, מסכן, כואב הלב, הייתי מזמין אותך אלינו..."

אבל מה האמת בשמיים? אותו יהודי שהיה אצלו בלגאן בליל הסדר והוא התאפק ושחק ולמרות הכל השתדל להיות בשמחה – **הוא עשה רעש גדול בשמיים.**

זו עבודה! כך אתה זוכה בליל סדר אמיתי. אין מה לקנא באלו שלילי הסדר שלהם מושלם, כואב הלב עליהם כי הם לא זכו לרחמים, הם מוזנחים...

בשל הלחץ הגדול ביל הסדר, קורה שמישהו אומר לך: "תן יד, תעזור, מה אתה יושב? תעשה משהו!" ואתה שתקת - **הנה הגיע הרגע של 'מוציא מצה'** - פה זכית ידידי לצאת ממצרים.

מרור כורך

העבודה שאתה עושה עם עצמך כורכת לך את המרור, אתה חוסך מעצמך את המרורים בחיים. כריכת המרור משמעותה פחות כאבים ופחות צרות, אתה כורך לעצמך את המרור.

ולא רק מרור כורך, אלא...

שולחן עורך

שולחן עורך משמעו איפוק, שתיקה והכנעה. לא איכפת לאדם מה קורה אצל אחרים. דרך אגב, דעו לכם שיש אנשים שכל היום עסוקים בהשוואות, אל תתעניין בנעשה בבתי אחרים ואחרים לא יתעניינו בנעשה אצלך, כל אחד וביטו שלו. כששני חברים נפגשים והאחד שואל את השני: "מה שלומך? מה נשמע אצלך בבית?" הוא עונה לו: "ברוך ה', יש לי אשת חיל בבית. כל יום מחכה לי ארוחת צהריים חמה, הילדים מתוקתקים, בשמונה בערב כבר כולם במיטות, היא מכינה לי פיתות לשבת, פשוט תענוג". אותו חבר שומע את הדברים האלו ומרגיש קנאה ועגמת נפש, "למה הוא זכה בכזו אשת חיל ואני לא?" ועם הרגשות הללו הוא נכנס הביתה וכוועס על אשתו והילדים, למה? כי הוא משווה אותם לאישה והילדים של חברו. אבל אותו חבר לא סיפר לו עם אילו בעיות אשתו מתמודדת. לכל אחד יש את המינוס והפלוס שלו וכל אחד מקבל את מה שמגיע לו לפי שורש נשמתו וכל ההשוואות האלו חמורות מאד. לכל אחד הקב"ה נתן

הנכם מזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!

החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

הדט' חזיקו יומי קצר: 03-3090-990

הבנים פינת אהבת ציון,

אבן יהודה בשעה 20:45

בית הכנסת 'פועלי צדק'

יום רביעי | לגברים ולנשים

מנשה צאלה 8 רמלה

בשעה 20:45

בית הכנסת 'הקר אוון'

יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה

בשעה 22:00

בית הכנסת תהילות השם

יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק

בשעה 18:00

בית הכנסת אחוזת מרדכי

יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב

21:00

בית הכנסת נחלת אבות

יום שלישי | לגברים ולנשים

ניקיונות לפסח עם דרך הבעש"ט

שלום למערכת "דרך הבעש"ט",

הגאולה שלי הגיעה בחג הגאולה - שם זכיתי להיגאל גאולה של ממש.

גדלתי בבית בו הלחץ והסטרס לפני כל חג פסח היו גדולים מאד ולא נעימים. ואותם לחצים עברו אלי בתורשה ושנים רבות לא הצלחתי להשתחרר מהם.

במשך כל שנה ושנה, מיד לאחר ליל הסדר הגעתי למצב של קריסת מערכות ולא הצלחתי להתאושש מכך עד ל"ג בעומר, כנראה שר' שמעון בר יוחאי זע"א ראה כל שנה את מצבי הנואש והתפלל עלי לישועה.

בקיצור, כל חג פסח היה סיוט של ממש.

עד שזכיתי לשמוע את השיעורים של "דרך הבעש"ט" - בהם הרב דיבר על העבודה מול בורא עולם - כשאנחנו בלחץ לפנות להשם ולהעלות את הלחץ אליו: "אבא, תזכה אותי ללמוד מהלחץ שיש לי מההכנות לפסח - את הלחץ של השכינה". הרי גם במצרים היה לחץ ולא בקדושה "וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם" (שמות, ג ט) ומצד שני, היה את הלחץ בקדושה שיצאנו ממצרים בלחץ שלא הספיק בצקם לטפוח.

וזו העבודה עם הלחץ.

וכך התפללתי עוד ועוד עד שהרגשתי שהלחץ אט אט יורד ופוחת והרוגע לאט לאט עולה.

ובזכות הדרך הנפלאה הזו, זכיתי היום להיות קצת יותר רגועה ונינוחה לפני חג הפסח וכבר הלחץ יורד ואין כאבי ראש ובטח שלא קריסת מערכות.

תודה להשם על דרך שמעניקה רוגע ושלווה הנפש.

שבת שלום וחג שמח לכל עם ישראל.

מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות דרך הבעש"ט ולזכות את הרבים? כתבו לנו למייל: litibsn@gmail.com

במי שמייחס לעצמו את ליל הסדר, את הארגון, ההכנות, הבישולים, הילדים וכו', אבל אדם שמגיע למסקנה של חד גדיא שהינה "ואתא הקב"ה" - לא תשלוט עליו עין הרע.

"ואתא שונרא, ואקלא לגדיא" - ידוע לכולנו כי מגלגלים חובה על ידי חייב, לכן אם החתולה אכלה את הגדי סימן שהוא לא היה בסדר. וראוי להבהיר, מה לא היה בסדר אצל החד גדיא שהחתולה נשכה אותו?

שימו לב שבשיר חד גדיא המילה חד גדיא מופיעה פעמיים. הגדי רצה להתבלט, לא סיפק אותו שיגידו את שמו פעם אחת, אלא הוא רצה שיאמרו אותו פעמיים. מי שרוצה להתבלט אזי תבוא החתולה ותטפל בו. לא מספיקה לך פעם אחת שזיכרו את שמך? למה אתה רוצה פעמיים? על כך הוא קיבל את התשלום, ולכן אומר הגאון מוילנא שמידת החתולה הינה קנאה. בגלל שהגדי התגאה, הגאווה גרמה שיקנאו בו ולכן החתולה נשכה אותו.

סוד האפיקומן לכל השנה

אתם יודעים שעיקר החגיגה בליל הסדר מתחיל עם האפיקומן. מגיעים ליחץ, חוצים את המצה, הסבא לוקח את חצי המצה ומחביאה. עכשיו כל הילדים עסוקים בשאלה "מי יגנוב הערב את האפיקומן?" וכל הערב נסוב סביב האפיקומן כי יש גם בקשות למתנות מיוחדות מצד הילדים... אך תמוה בעיני, לכאורה ליל הסדר אמור להיות לילה חינוכי: "הוגדת לבנך", לכן איך יתכן שמנהג ישראל בליל הסדר הינו סביב "גניבת האפיקומן"? מה החינוך פה? אתה מחנך לגנוב לסבא את האפיקומן? ועוד מי שגונב מקבל מתנה על כך - זהו פלא עצום.

יהודי יכול לערוך את כל ליל הסדר עם עבודה עצמית טובה, לעבור בשלום את "המוציא מצה" כי למרות שהרגיזו אותו - הוא שתק והיה באיפוק. בתום הסדר, הוא עלה על יצועו ורגע לפני שהוא עוצם עיניים, הוא חושב לעצמו "איך עבדתי טוב הערב, הצלחתי ובגדול" - ונרדם. בשנייה הזאת הוא הפסיד את הכל. בשל החשיבה שלו "כמה עבדתי ושתקתי הלילה, הייתי כריש", הוא יחלום שהגדים אוכלים אותו. הוא נפל ובגדול, חבל. אז מה עושים בסוף? אם אתה רוצה להינצל - תכיר באמת שלך שאתה מצד עצמך גנב, אתה גונב את כל העבודה, האיפוק, ההכנה וההצלחה בליל הסדר לעצמך. המנהג לגנוב את האפיקומן הוא הוא המציאות האמיתית שלך. ואז מה נשאר? להתפלל לבורא עולם: "אבא, תרחם עלי, תראה מי אני, אני מצד עצמי כל הזמן רק גונב את האפיקומן". מה יקרה כשתודה שאתה גונב? תוכל לבקש אופניים חשמליים... ברגע שתודה שעכשיו יצאת "גנב אפיקומנים" - תבקש מה שאתה רוצה מאבא.

שבת שלום וחג פסח כשר ושמח לכל עם ישראל.

את הנקודה המתאימה לו. מה מעניין אותך מה קורה אצל אחרים? איזו דירה יש לפלוני ואילו ילדים יש לאלמוני? אין פלוני אלמוני, יש רק את אשתך, את הבית שלך ואת ילדיך ולכל אחד יש את המסלול האישי שלו.

כעת ניתן להבין מהו שולחן עורך, כשהולכים בדרך הזו זוכים לשולחן עורך. הקב"ה עורך שולחן של בריאות, פרנסה, ילדים ושלום בית למי שעובד עם עצמו. ומה קורה כשה' מזכה לך שולחן עורך?

צפון - ברוך

לאחר שבוא עולם זיכה אותך בשולחן עורך - תצפין את הברכה שלך. אל תספר לכל העולם כמה אתה מוצלח, למה לספר כמה טוב לך? יש יהודי שלא מצפין את ברכתו - אלא הפוך - הוא דווקא מספר ומיידע את כולם איך הוא זכה באשת חיל או שהוא עורך חתונה ראויה שכולם יראו שהוא מפרוץ בכסף, על מה ולמה? למה לא לעשות חתונה פשוטה? למה אתה רוצה להראות לכולם שאתה עשיר? שיש לך שם טוב? למה לך את הצרות הללו?

יש לך ילדים טובים? אישה טובה? ברוך ה'. שאלו אותך "מה נשמע?" תענה "ברוך ה', לאט לאט..." וכך הברכה תשרה עליך.

הלל נרצה

תשבח ותהלל את ה', תודה לבורא עולם, וכשאתה מהלל את השם אז נרצה - מעשיך רצויים לפניו.

חד גדיא

אנחנו מסיימים את ליל הסדר עם תזמון חד גדיא, וכתוב בספרים הקדושים שאמירת חד גדיא זו סגולה נגד עין הרע. הגאון מוילנא זע"א מסביר שחד גדיא הוא יוסף הצדיק. השונרא אלו האחים הקדושים שקינאו בו כי החתולה מסמלת קנאה. הכלבא הינו פרעה הרשע וחוטרא זהו המטה של משה.

חד גדיא מסמל את הצרות שעברו על עם ישראל, בלי סוף צרות, היה לנו את פרעה - "ואתא כלבא", היו לנו מכות שהכו אותנו, היה את נבוכדנאצר.

ואתא ננרא, ושרף לחוטרא - שרפו לנו את בית המקדש.

ואתא שוחט - אינקוויזיציות שגרמו לשחיטת יהודים.

ואתא מלאך המוות - היה את מלאך המוות בשואה שלקח שישה מיליון יהודים.

כמה צרות עברנו... ומה מלמדנו חד גדיא? "ואתא הקדוש ברוך הוא" - לאחר כל המעברים שעברנו היהודי מגיע למסקנה "אבא, נשאר לי רק אותך ואתה תטפל בכלום". זאת אומרת, חד גדיא מלמדנו: יידי היקר, תתבונן בחיים שלך ותראה מה עברת בחיים, כמה כאבים, כמה יסורים כמה חוטרא וכמה כלבא, ואז תגיע למסקנה שכל מה שיש לך הינו מהקב"ה, הכל מהרחמים של ה' עליך.

ברגע שיהודי מגיע להכרה שהכל ברחמי של ה' - לא שולטת עליו עין הרע. עין הרע שולטת

מטפלת רגשית עפ"י דרך הבעל שם טוב 052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה" זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתפינו הנאמנים ומספיקי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר

ה' אלקיכם אמת

אקשה קושיה, חז"ל אמרו שעם ישראל בזמן יציאת מצרים היו עובדי עבודה זרה. כלומר, אם ראו מצרי יהודי הייתה להם את אותה התנהגות. (חוץ משבט לוי) ובכלל רק חמישית מעם ישראל יצאו ממצרים, ארבע החמישיות שנותרו - נהרגו במכת החושך. וכתוב בשמות ב' וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶבְרָה וַיִּזְעְקוּ הֵם צַעֲקוּ לַהֲשֵׁם: - ה', תציל אותנו! קשה לנו!

- בגלל שאתם רוצים לשמור תורה?
 - לא! זה לא מעניין אותנו כרגע,
 - אז בגלל שאתם רוצים לעשות ברית?
 - לא! לא! אין לנו קשר לזה,
 - אתם רוצים הצלה מעבודה זרה?
 - ממש לא! השם תציל אותנו מן העבודה הקשה הזו, קשה לנו!
 ואז הפלא ופלא וַיַּעַל שְׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֶבְרָה.
 השם קיבל את תפילתם!!! ודווקא בגלל הקושי של העבודה.
 איך מתקבלת כזו תפילה לעם שנמצא במ"ט שערי טומאה ונופל בעבודה זרה בלי ברית מילה אפילו? למה השם מקבל את תפילתם ועוד עושה להם ניסים?
 מה אנו למדים מזה? (מתוך השיעורים, הכנסו הם מים חיים במדבר)
 בורא עולם אהב את התפילה הזאת כי היא אמיתית.
 בורא עולם רוצה שנהיה אמיתיים אתו, אל תמכרו לי תותים!
 כשאתה בא לבורא עולם, דבר דוגרי עם האמת שלך - כזו תפילה בורא עולם מקבל.
 רוצים דוגמאות מהשטח?
 - בורא עולם תחזיר את בני בתשובה.
 - למה תבקש זאת?
 - כדי שיהיה לך נחת ממנו.
 - היהודי הזה לא מבין למה שנים הוא מתפלל על הבן ואין תזוזה לכיוון.
 עד שהוא שמע את "דרך הבעש"ט" ואת היסוד הזה
 ועכשיו הוא ניגש לתפילה אחרת:
 - ה', תחזיר את בני בתשובה.
 - למה תבקש זאת?
 - כדי שיעשה לי כבוד!
 ונחשו מה, למרבה הפלא, תפילתו התקבלה.
 רצון לכבוד??? זה היפך מענווה
 אז למה השם קיבל את תפילתו?
 כי הוא היה אמיתי.
 השם אומר לנו:
 תהיו אמיתיים איתי והמכרו לי רק את האמת שלכם, נמוכה ככל שתהיה אבל יקרה
 היא בעיני כי היא אמת.
 "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת".
 כשאתה בא להשם עם האמת שלך
 השם יהיה קרוב אליך
 - השם, אני רוצה שלום בית כדי ללמוד תורה.
 - תנסה שוב נשמה תפילתך לא נענתה
 - השם אני רוצה שלום בית כי אני רוצה שקט!
 - דיברת אמת? תפילתך התקבלה
 - ה', אני רוצה עבודה טובה לחלק צדקה.
 - תנסה שוב, השלוחה תפוסה.
 - ה', אני רוצה עבודה טובה כי אני רוצה כסף! למלא את כסי באגוזים מזהב.
 - דיברת אמת - תפילתך בטיפול.
 בסוף "שמע ישראל" איך חותמים?
 אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵת:
 החותמת של השם אמת.
 נזרע אמת בתפילותינו והיא כבר תצמח מהארץ ישר לבורא עולם.
 אגב, נא לדאוג שהאמת הזו תהיה מול בורא עולם בלבד.
 אל תגיעו עכשיו לחתונה ותצהירו בקול לכל שומע "אני הגעתי לחתונה בשביל לאכול
 והחתן והכלה לא מעניינים אותי!"
 שבת שלום וחג שמח.

רפאנו ונושע

סיפר רבינו (כ"ק מרן האדמו"ר מסאטמאר) ז"ל כי אל הרב הקדוש מאפטא זצ"ל בא איש פשוט עם פתקא להתברך מפי הצדיק, והאיש עמד שם כשעה מן הצד וראה את האנשים עוברים לפני הרב הקדוש כל אחד עם בקשתו, וניגש גם הוא אל הרב הקדוש והרהיב עוז בנפשו ואמר "אני רואה שהרבי הוא גנב" ושאלו הרב הקדוש: "מפי מה אתה אומר כן?"

והשיב לו "הנני רואה שכל היום באים אנשים להתברך מפי הרבי עם פתקאות ובקשות, זה בכה וזה בכה ומשאירים פדיונות וזה נמשך כמה שעות בכל יום... אם כן, מתי יש לרבינו זמן להתפלל עבורם? ולפי זה כל הפדיונות והכסף שרבינו נוטל הם גניבה..."

ענה לו הרב הקדוש מאפטא, "דע לך, כשבאים אלי אנשים עם בקשות שונות, הרי כל בקשה שאני קורא בפתקא נוגעת ללבי ממש וכל צרה של כל איש יהודי גורם לי לכאב נורא בלבבי ודוקר את בשרי כמדקרות חרב וכשאני מתפלל אח"כ בשמונה עשרה 'רפאני ה' ונרפא', אני מתפלל שירפא לי ה' את כאב ליבי שנתהווה על ידי שאני כואב וגונח מצרות ישראל ועל אנשים הבאים אלי וצריכים ישועה שיושעו, והקב"ה שומע תפילתי וממלא בקשות בני ישראל, ואם כן אין זו גניבה.

ענווה פסולה

בימי הרמב"ן היה כומר שהיה מפורסם מאד כצנוע ועניו. כשנודע הדבר לרמב"ן, הוא נסע לפגוש אותו. לאחר שהרמב"ן שהה זמן מסוים בסביבתו של הכומר ועקב אחר התנהגותו, נפגש אתו ואמר לו: "יש לי שאלה גדולה אליך. כתוב בתורתנו 'והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה', והרי אתה עניו גדול יותר ממשה רבינו!". אמר לו הכומר: אף אותי מטרידה השאלה הזו. אמר לו הרמב"ן: אם כך, כבר קיבלתי את התשובה לשאלתי. הבין הרמב"ן כי אם את הכומר מטרידה השאלה האם הוא עניו יותר ממשה רבינו הרי הוא מלא בגאווה.

תהילים על פי "דרך הבעש"ט"

פרק ה' פסוק י"ג

כי אתה תברך צדיק ה' פצנה רצון תעטרנו

"כי אתה תברך צדיק ה'" - הברכה הגדולה ביותר לאדם היא לזכות להכרה שכל הצדקות שלו - זה ה' ולא הוא.

"כצינה רצון תעטרנו" - כפי הצינה של האדם, דהיינו ככל שהאדם מכיר יותר ויותר שהוא מצד עצמו צונן וקר בעבודת ה' ומודע לאמת שלו, כך ה' יזכה לו ויעטר אותו ברצון והשתוקקות יותר ויותר לעבודתו יתברך.

פרק ו' פסוק א'

למנצח בגינות על השמינית מזמור לְדָוִד

ידוע שהספרה שבע מסמלת את הטבע שבנוי ומורכב משביעיות: שבעה ימים בשבוע, שנת שמיטה (השנה השביעית), שבעה כוכבי לכת וכו'. והספרה שמונה מסמלת התרוממות מעל הטבע, וזהו כשאדם זוכה להתרומם מעל הטבעים שלו ולא נותן להם להשתלט עליו - על כך יש לשיר ולשבח את ה'.

פרק ו' פסוק ב'

ה' אל באַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בְּחַמְתְּךָ תִּסְרְנֵנִי

היינו, שלא אפרש את הייסורים בכך שאתה עכשיו כועס עלי ולכן אתה מייסר אותי, אלא אדרבא שאראה שהייסורים שלך הם מחמת אהבתך אלי ולכן אתה שולח אותם לעורר אותי ולעשות חשבון נפש על מנת שאחזור אליך.

אין חפץ ה' כי אם במי שמזכה את הבריות (ה"חסד לאברהם")
 הפץ את העלונים וזכה את הרבים

105 לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

